

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

סדנת שופרות

עם פתיחת שנת הלימודים יקיימו צעירי-חב"ד פעילות מיוחדת בבתי-הספר להנחלת ערכי החגים לציבור הילדים. רבים מבתי-חב"ד מפעילים 'סדרת שופרות', שבה מתנסים הילדים במלאכת ייצורו של שופר, ותוך כדי כך הם לומדים על תפקידו של השופר ועל משמעויות התקיעה בו בחודש אלול ובראש-השנה.

לוח-שנה לעולים

לקראת השנה החדשה הפיק האגף לקליטת העלייה של צעירי-חב"ד לוח-שנה חדש בשפה הרוסית, בעיצוב מרהיב. בלוח מובאים ההלכות והמנהגים שנוהגים בכל יום ובחגים ובמועדים, והוא מעניק לדוברי הרוסית את כל המידע היהודי הנחוץ למשך השנה הבאה. לקבלת הלוח: טל' 9607588-03, שלוחה 133.

עושים חג לשדרות

ביום שישי הבא, י"ז באלול (31.8), תצא בע"ה לשדרות שיירת תמיכה והזדהות מכל רחבי הארץ, כדי לערוך קניית (מתנות, בגדים, נעליים, מזון, ציוד לבית-הספר ועוד) בבתי-העסק שנפגעו קשה בשנים האחרונות. השיירה תצא בבוקר מכמה וכמה ערים ברחבי הארץ, ותתחבר לשיירה ענקית אחת בשעה 10 בבוקר ביד-מדרכי. לפרטים והצטרפות: יוגב שפירא, טל' 054-5664981.

הפקות חדשות

חברת ניצוצות של קדושה מגישה שתי הפקות חדשות לילדים בסדרת רכבת המצוות. אגב המסע עם 'נח הקטר' לומדים הילדים להכיר את עולם הברכות והכשרות. נועם הפקות מגיש את להאמין, סרט עלילתי מלא מאת אביעד לוי, עשיר בתכנים ובערכים. טל' 704120-700-1.

זמני השבוע

ניו יורק	7:24	דטרויט	8:13	מיאמי	7:37	לוס-אנג'לס	7:20
ניסית השבת	7:24	צאת השבת	8:23	9:15	8:30	8:17	

פרקי-אבות השבוע: פרק ב

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 72915

טל' 03-9607588 • פקס 03-9606169

www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

ימים של אהבה ורחמים

בחודש אלול אנו נוהגים לברך איש את רעהו באיחולי שנה טובה ומתוקה. זו הגישה הראויה לימים האלה: לברך יהודים, לאחל להם כל טוב בגשמיות וברוחניות

בחודש אלול אופפת רוח רצינית יותר את העולם היהודי. כבר מתחילים לחוש את אימת יום הדין המתקרב ובא. כל אחד ואחד עושה את חשבון נפשו ומתכוון לקראת הימים הנוראים. המחשבה על 'יום הדין' והימים הנוראים' מחדירה נימות של יראה בלבבות. גם השופר מעורר חרדה – "הייתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו".

ובכל-זאת, אלה גם ימים של אהבה גדולה. ימי אלול מכונים 'ימי הרחמים והסליחות'. בספרי הקבלה והחסידות נאמר כי בימים האלה מאירות 'נג מידות הרחמים. אלה ימים של התגלות גדולה, כפי שממחיש המשל, הממשיך את הקב"ה בחודש אלול למלך שיוצא לשדה, אל העם. כל ימות השנה לא כל הרוצה לראות את המלך יכול לעשות זאת, אבל בחודש אלול המלך בא אלינו, כמות שאנחנו, ומקבל אותנו "בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם".

שילוב הגישות

נדרש כאן שילוב עדין בין שתי הגישות – הדין והרחמים, היראה והאהבה. חיי היהדות בנויים על האיזון הנכון בין שתי התחושות האלה. אהבה שאין עמה יראה, עלולה לגרום לזלזול בקיום המדויק של התורה והמצוות. האדם מרגיש קרבה יתרה ונראה לו שבין 'חברים' תתקבל התנהגותו בסלחנות. מצד שני, יראה שאין עמה אהבה נוטלת מהאדם את החדווה ומשרה קדרות.

ההתייחסות שלנו לקב"ה מורכבת משילוב הגישות. אנחנו אומרים: "אבינו מלכנו". 'אבינו' – מסמל קרבה, כמו אב רחום ואוהב. 'מלכנו' – מייצג יראה, כמו היראה שהעם חש כלפי המלך. כך אנחנו פונים אל הקב"ה בשתי התחושות האלה – מצד אחד אב רחום ומצד שני מלך גדול ונורא.

ובכל-זאת, האהבה היא הגוברת. היא הכוח המניע העיקרי בחיי היהודי. גם בחינוך אמרו חז"ל שהתמהיל הנכון של שתי הגישות הוא: "שמאל דוחה וימין מקרבת". אמנם צריך שיהיה גם 'שמאל דוחה', אבל את הדחייה וההרתעה

אנחנו עושים ביד שמאל, ביד החלשה יותר; ואילו את הקירוב והאהבה אנחנו מבטאים בעוצמה הגדולה יותר, ביד החזקה, יד ימין.

גם דוד המלך אומר בספר תהילים (במזמור 'שיר המעלות ממעמקים') כי הרחמים והסליחה הם שיביאו לידי כך שבני-האדם ייראו מהקב"ה. וכך הוא אומר: "כי עמך הסליחה – למען תְּנָרָא". כלומר, כאשר הקב"ה סולח לנו על חטאינו ומשוגותינו, בכך הוא מעודד אותנו לחוש יראה מפניו.

לכאורה יש כאן דבר והיפוכו: איך דווקא הסליחה גורמת יראה? מסבירים המפרשים, שכאשר הקב"ה פותח לנו דלת של תשובה ומוכן לסלוח לנו, הדבר גורם לנו לחוש שיש לנו תקווה, וכך גוברת יראת-השמים בליבנו. לעומת זאת, אם הקב"ה לא יסלח ולא ימחל, אנו עלולים לחשוב שאפסה בעבורנו התקווה, והייאוש עלול להביא לידי פריקת-עול מוחלטת.

בלי איומים

זו הגישה שבה עלינו לפנות אל המוני בית-ישראל. יש מי שרוצים לעורר לבבות, ומשתמשים באזהרות ובהפחדות. זו דרך שנוקה מרובה מתועלתה. האיומים והעונשים אוטמים את הלבבות ומרחיקים את המוני בית-ישראל מלהתקרב אל ה' ותורתו. דווקא גישה של אהבה ורחמים היא הפותחת ללבבות והמעוררת את עם-ישראל להתקרב יותר לאבינו שבשמים.

ימי חודש אלול הם גם הימים שבהם אנו נוהגים לברך איש את רעהו באיחולי שנה טובה ומתוקה. המנהג הזה משקף את הגישה הראויה לימים האלה. זה זמן שבו צריך לברך יהודים, לאחל להם כל טוב בגשמיות וברוחניות, לעורר רחמים מהקב"ה, שירעיף עלינו את שפע ברכותיו. הברכה האלוקית הזאת היא שתעורר אהבה בלב המוני בית-ישראל לשוב גם-כן אל ה' באהבה וברצון.

נאחל אפוא כי נזכה כולנו לברכת ה', שתהיה השנה הבאה שנה טובה ומתוקה, הן בענייני הכלל הן בחיי הפרט, ושתהיה זו שנת הגאולה האמיתית והשלמה על-ידי משיח-צדקנו.

להקים את הזולת מנפילתו

זה תפקידך

יכול האדם לטעון: מה לי ולצרה הזאת? ההתעסקות עם יהודי שני אינה לפי כבודי, וגם אין לי פנאי להקדיש לו, כי בזמן הזה אני יכול להתעלות בעבודתי-שלי. אומרת לו התורה: עצם העובדה שראית את נפילתו של היהודי השני, היא ההוכחה שעליך מוטלת החובה להקימו. כל דבר הוא בהשגחה פרטית. אילו לא היה הדבר מתפקידך, לא היו מראים לך זאת. מכיוון שמן השמים הראו לך את מצבו של חברך, זו הוראה כי עליך החובה לסייע בידו.

אמנם ייתכן שאתה עומד בדרגה רוחנית גבוהה, אבל עצם העובדה שראית את נפילתו של חברך היא ההוכחה שהדבר קשור אליך. ויתרה מזו: התורה קוראת ליהודי השני "אחיך", דבר המבטא את הקשר והשייכות אליך. ברור אפוא שאתה מקבל כוחות מיוחדים מהקב"ה לסייע בידו של היהודי השני, וציווי התורה גם נאמר בלשון הבטחה: "הקם תקים עמו" – מובטח לך שתצליח להקימו, ומתוך זריזות ושמה.

(לקוטי שיחות כרך ב, עמ' 632)

היהודי השני אינם מצליחים לעמוד במשא התורה והמצוות, והם נופלים וכורעים. אומרת התורה, שאם הדבר קורה 'בדרך' – עליו להניח הכול ולעזור.

זהירות בדרך

'רשות היחיד' מייצגת את תחום הקדושה, שבו מורגש הקב"ה, 'יחידו של עולם'. לעומתה, 'רשות הרבים' מסמלת את הפירוד מהקב"ה, את המציאות שבה לא מורגשת נוכחותו של הקב"ה, ויש תחושה כי יש ריבוי כוחות בעלי שליטה.

כשרואים יהודי השרוי ב'רשות היחיד', בתוך הדבקות בקב"ה, ומתרחשת אצלו נפילה רוחנית, לא מוטלת עליו חובה להקימו. אנו יכולים להניח שיקום בכוחות עצמו, שכן הוא מוקף אווירת קדושה, וגם אם נפל – יקום ויעמוד על רגליו. אבל אם רואים יהודי נופל מחוץ ל'רשות היחיד', בהימצאו 'בדרך' – חייבים לחוש לעזרתו.

פרשתנו כתוב הציווי לסייע להקים את בהמתו של הזולת שנפלה בדרך: "לא תראה חמור אחיך או שורו נופלים בדרך והתעלמת מהם, הקם תקים עמו".

התורה מדייקת בציון מקום הנפילה: "נופלים בדרך". אם האדם רואה את בהמת חברו נופלת באורווה או ברפת, ברשות היחיד – אין עליו חובה להקימה. שם כבר ימצאו מי שסייעו לבעל-הבית להקים את הבהמה. אבל כשהוא רואה זאת בדרך – הוא חייב לגשת לסייע.

לתתם את השור והחמור

'שור' ו'חמור' מייצגים את הנפש הבהמית של יהודי, על שני חלקיה – 'שור', כוחות בהמיים של קדושה, ו'חמור', כוחות בהמיים של הפך הקדושה. יהודי נדרש לתתם את ה'שור' וה'חמור' שלו לעבודת ה', ולשאת את משא התורה והמצוות.

מה צריך יהודי לעשות כשהוא רואה את חברו נופל נפילה רוחנית? ה'שור' וה'חמור' של

מן המעיין מלחמת היצר | מאת הרב אליעזר ברוד

אמרת השבוע

מי יציל את מי

ישבו חסידיו של רבי נחום מצ'רנוביל בסעודת מלווה-מלכה, והתחילו לבחון את מצבם בעבודת ה'. כל אחד ואחד מצא בעצמו חסרונות וליקויים, עד שהגיעו למסקנה שהם שרויים בתחתית המדרגה. ואז התנחמו בכך שהם קשורים לצדיק רבי נחום, והחליטו מיד לנסוע אליו כדי שיצילם מרדת שחת.

נסעו כל הלילה עד שהגיעו לצ'רנוביל. למחרת נכנסו אל הצדיק, ורבי נחום סיפר להם כי אמש, בסעודת מלווה-מלכה, ישב ועשה את חשבון-נפשו, והגיע למסקנה שהוא הפחות שבפחותים, ולרגע חשב שכבר אין לו תקווה. ואז מצא נחמה בזכות שנתגלגלה לידו, שהתקשרו אליו חסידים יראי-שמים, ובוודאי יעשו לו טובה ויתפללו בעבורו.

סיפור זה סיפר רבי יצחק מסקווירא ואמר: "זה כוחה של התקשרות אמיתית לצדיק".

"כי תצא" – לצאת אל שטח האויב במלחמת תנופה, ואז יקל עליך לנצחו.

(לקוטי שיחות)

האויב הפרטי

"כי תצא" לשון יחיד, כי כל יחיד מישראל אויבו הגדול הוא יצר הרע. התורה מבטיחה שאם תצא למלחמה נגדו – תנצח אותו, ולא עוד, אלא "ושבית שביו" – תשעבד גם את כוחות היצר הרע לעבודת ה'.

(הבעל-שם-טוב)

ללמוד מהיצר

"ושבית שביו" (דברים כא, י') במלחמת היצר צריכים ללמוד את דרכו במלחמה, את האמצעים שהוא נוקט ללכוד את האדם. באותה זריזות, התאמצות ועיקשות שהוא משתמש נגדך, תשתמש אתה נגדו.

(הבעל-שם-טוב)

היום כך ומחר כך

צריכים ללמוד מדרכי היצר: כשם שהוא אינו מסיתך בפעם אחת להטותך מדרך הטוב, אלא היום אומר לך עשה כך, ולמחר אומר לך עשה כך, כך אם אתה רוצה לנצחו, עליך ללכת ממדרגה למדרגה.

(החתם סופר)

אל תצא מהדבקות

"כי תצא למלחמה על אויביך" (דברים כא, י'). "כי תצא" – אם אך תצא מדבקותך בקב"ה, מיד תגיע "למלחמה" – תצטרך להילחם עם הרע.

(מגיד דבריו ליעקב)

למעלה מאחיזת הרע

כשיוצאים למלחמה ביצר הרע, בעת התפילה, צריכים להתבונן בדרגה אלוקית גבוהה כל-כך, שהיא "על אויביך", למעלה לגמרי מהרע, שאין לרע כל קשר ואחיזה בה, מפני דרגתה הגבוהה.

(הצמח-צדק)

הביטחון מעניק עליונות

כאשר יוצאים למלחמה עם יצר הרע, צריכים לצאת מתוך ביטחון גמור בקב"ה, העומד לימינך לעזור לך. בגישה כזאת, עצם היציאה, עוד לפני עריכת המלחמה, היא "על אויביך" – על ולמעלה מהאויב.

(לקוטי שיחות)

מלחמת תנופה

אין לחכות שהאויב יבוא בגבולך, ואז תנהל נגדו מלחמת הגנה, לגרשו מסביבתך; אלא עליך לקיים

חילוף מהשאל

האישה הרגישה בשינוי המתחולל בבעלה. לפני שהיה יהודי מן השורה, תלמיד-חכם וירא-שמים. יומו היה מתחיל בשעת בוקר מוקדמת, מתוך שאיפה ללמוד את שיעוריו הקבועים לפני צאתו לעבודתו. בערב, אחרי תפילת מנחה וערבית, היה מוסיף לשקוד על התורה, ורק לאחר מכן היה שב לביתו ועולה על יצועו.

ופתאום חל מפנה. בלי כל סיבה נראית לעין החל האיש למעט בביקוריו בבית-הכנסת. חבריו לשיעורי התורה הבחינו בחסרונם, וגם כאשר הגיע, היה תמיד עייף ונטול חשק. אף במקום עבודתו החלו מעבידיו לתהות אם יש ערך להמשך עבודתו, מאחר שלא עשה את מלאכתו כבעבר.

ככל שניסתה אשתו להוציא מפי פה פשר הדבר, נענתה בהתחמקות ובהכחשה. היא החליטה להתחקות אחר מעשיו, עד שגילתה למרבה תדהמתה את הבור העמוק שלתוכו נפל.

כרוח סערה התפרצה האישה לביתו של רב העיר ואב-בית-הדין טשנר שבהונגריה, רבי אשר-אנשיל הלוי יונגרייז. זו הייתה שעת לילה מאוחרת והרב ישב ועסק בתורה, אך האישה לא יכלה להתאפק. בוכייה ונסערת גוללה לפני הרב את העובר על בעלה בעת האחרונה.

"כבר זמן רב רציתי לבוא אליך, אך התביישתי", התייפחה האישה. "בעלי הידרדר למשחקי קלפים, והוא מבלה את לילותיו עם פוחזים וריקים. כמעט אינו הולך לבית-הכנסת, את שיעוריו זנח, וגם בעול הפרנסה אינו נושא.

"עד עכשיו התאפקתי. קיוויתי שאולי יתעשת ויחזור בו. אך היום... היום הוא יום-השנה של אביו. כל השנים בעלי היה יושב בלילה הזה ולומד משניות לעילוי נשמת אביו. הערב הלך כהרגלו לשחק קלפים עם חבריו החדשים..."

"רבי, אינני יכולה עוד", סיימה את דבריה ופרצה בבכי מר. הרב קם ממקומו והתהלך בחדר הלון ושוב, פניו בוערות כאש. האישה הוסיפה לבכות ביתר-שאת, עד שהצדיק קרא בקול: "לא, לא - וכי היא רוצה שאתגרה בהם בלילה?! לא, לכי-לך לביתך, ומחר נוכל לטפל בהם טוב יותר."

האישה לא הבינה למי כיוון הצדיק את דבריו, אך חשה כי הוא מתכוון לעשות דבר-מה שיחזיר את בעלה לדרך הישר.

למחרת בבוקר שינה הרב ממנהגו. במקום להתפלל בבית-מדרשו, הלך אל בית-הכנסת המקומי, והמתין לבעלה של האישה. כשלא בא הבעל למניין המתפללים הראשון, המתין לו הרב למניין הבא.

עם היכנסו, ניגש אליו הצדיק ושאל אם יש לו היום 'ארציט' (יום-השנה).

היהודי השיב בחיוב. קרא הצדיק בקול באוזני כל המתפללים: "ליהודי הזה יש היום 'ארציט'. היום יהיה לנו 'תיקון' גדול, וגם 'תיקון' טוב!". (=) 'תיקון' הוא גם כינוי להגשת י"ש ומזונות לעילוי נשמה).

כל המתפללים תמחו על שמחתו של הצדיק מה'תיקון' הזה. בתוך כך החלה

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוך

עושים תשובה ונגאלים

הגאולה תלויה בתשובה, כדברי הרמב"ם (הלכות תשובה פרק ז, הלכה ה): "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותו, ומיד הן נגאלין". אולם יש לברר מהי אותה תשובה שדרושה להבאת הגאולה.

בגמרא (סנהדרין זז,ב) יש מחלוקת בעניין זה בין רבי אליעזר לרבי יהושע: "ר' אליעזר אומר, אם ישראל עושין תשובה - נגאלין, ואם לאו - אין נגאלין". רבי יהושע אינו חולק על עצם הצורך בתשובה לפני הגאולה, אלא על מה שרבי אליעזר אומר "אם לאו - אין נגאלין". לדעתו, כשיגיע זמן הגאולה, שום דבר לא יוכל לעכב אותה; אם ישראל יעשו תשובה מעצמם - מה טוב, ואם לאו - יאלץ אותם הקב"ה לשוב בתשובה ולהיגאל: "הקב"ה מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות כהמן, וישראל עושין תשובה ומחזירין למוטב".

המשיח מעורר

הרמב"ם (שם) קובע כך בפסק-הלכה: "אין ישראל נגאלין אלא בתשובה, וכבר הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותו, ומיד הן נגאלין". כלומר, הגאולה תבוא לאחר שעם-ישראל ישוב בתשובה, והתורה הבטיחה שבסוף הגלות ישוב העם בתשובה. אלא שניתנה לנו הברירה לשוב בתשובה בעצמנו, או לחכות שהקב"ה ייצור נסיבות שיאלצו אותנו לשוב בתשובה.

תמונת-המצב שמצטיירת אפוא על-פי דברי חז"ל היא, שבתקופה המקדימה את ביאת המשיח תחול הידרדרות קשה בשמירת התורה והמצוות, ואף ירידה במוסריות אנושית בכלל. אלה הסימנים המאפיינים את תקופת 'עקבתא דמשיחא'. ואז, כשהמצב מגיע לשפל המדרגה, מתחוללת התשובה שמביאה את הגאולה.

מי שמתחיל לעורר את העם לתשובה הוא המשיח עצמו. מאחר שמדובר על הזמן הקודם לגאולה, ברור שהמשיח טרם נתגלה כמשיח, אבל הוא כבר פועל ב"כוח כל ישראל לילך בה (בדרך התורה) ולחזק בדקה" (כפי שמתאר הרמב"ם את סימני המשיח לפני התגלותו). ואז, אם עם-ישראל מתעורר בתשובה - באה הגאולה מיד, בלי ייסורים מיותרים, אבל אם הקריאה לתשובה אינה נענית, עושה הקב"ה דברים שמאלצים את העם לשוב בתשובה.

סימני טהרה

אולם כאן נשאלת השאלה, לאיזה סוג של תשובה ממתין הקב"ה כדי שתבוא הגאולה. האם הכוונה שעם-ישראל כולו צריך לחזור לשמירת התורה והמצוות, ועד אז לא יוכלה לבוא הגאולה?! גם מושג זה עצמו טעון בירור - מהי רמת שמירת התורה והמצוות שדרושה לגאולה, וכי יש הכרח שכל ישראל יהיו צדיקים גמורים עוד לפני הגאולה?!

בעל 'מנחת אלעזר' כותב בפירושו ('דברי תורה' מהדורה ג,כד). שהטיעון 'שהגאולה מתעכבת עד שישובו כל ישראל, זהו נגד מקראות רבים', והוא מביא ראיה מסימני חז"ל על תקופת 'עקבתא דמשיחא', ש'אדרבה, יהיה רוב פני הדור כן (=במצב של 'חוצפא יסג' ושאר הסימנים השליליים). אם-כן, איך יהיה זה דורו של משיח, הרי יעכבו מלבוא משיח עד שישובו כולם והיו צדיקים כולם! והוא מסיים: "אלא ודאי כי הדברים הנ"ל הם הבל וריק וכזב".

ה'כלי-יקר' (סוף פרשת שמות) אומר: "מיד כאשר תגמור בליבך לשוב בתשובה שלמה עד ה', אף-על-פי שעדיין לא עשית הדבר הראוי להיעשות בפועל" - כבר תבוא הגאולה. אם רק 'יראה ה' בך סימני טהרה, שנכון ליבך אל ה', אך שהמניעה היא שלא תוכל לעשות בפועל כל מצוותיו - מכל-מקום, תיכף 'ושב ה' אלוקיך את שבותך". כלומר, התשובה יכולה להיות כהרף-עין: רגע של התעוררות ותפנית ('תשובה' מלשון פנייה) אל ה' - 'ומיד הן נגאלין' (תורה-אור וארא נז,ד).

התפילה ובעל ה'ארציט' ניגש להתפלל לפני התיבה, כנהוג.

לאחר תפילת שמונה-עשרה אירע דבר בלתי-ישגרתו. הצדיק האריך בתפילתו הרבה מעבר להרגלו, והחזן נאלץ להמתין לו עד שיסיים את התפילה.

כשסיים הרב, הביטו הכול בשליח-הציבור, אך זה לא נע ולא זע. הוא פשוט נרדם...

אחרי לילה שלם של משחקי קלפים היה שליח-הציבור שלנו עייף כהוגן, וכאשר ישב להמתין לסיום תפילתו של הרב, חטפה אותו השינה.

המתפללים רצו להעירו מתרדמתו, אך הרב סימן להם שלא להפריע את שנתו. עמדו אפוא כל המתפללים והביטו בשליח-הציבור הישן, בצפייה לבאות.

פתאום צעק היהודי מתוך שינה את שם הקלף המנצח. ככל הנראה חלם שהוא שרוי בעיצומו של משחק. עם הצעקה הקיץ משנתו, הביט כה וכה, וכלימה גדולה מילאה אותו. חרפתו נתגלתה לעיני הרבי ולעיני כל המתפללים.

מתוך כאב עמוק הפיל את עצמו לארץ לפני הצדיק וצעק: "רבי, אני רוצה לעשות תשובה!".

השיב הצדיק: "עמוד על רגליך. הלוא אמרתי שהיום יהיה לנו 'תיקון' גדול ו'תיקון' טוב".

הרב ציווה להמשיך את התפילה בלעדיתה. הוא הורה לבעל ה'ארציט' ללכת לטבול במקווה. כשחזר, ביקש שיביא את קלפי המשחק ונכנס עמו לחדר צדדי ליד בית-הכנסת. שם החל לומר עם האיש וידוי.

לאחר מכן פיזר את הקלפים על רצפת החדר ואמר לו: "הבט בהם". לעיני האיש נתגלה מחזה מצמרר: מהקלפים נראו כעין דמויות קטנות של יצורים משונים ומכוערים המקפצים ומרקדים.

אמר לו הצדיק: "אתה רואה עם אילו ברנשים אתה משחק? איני שואל מי האנשים ששיחקו עמך, אך אמור להם, שאם יוסיפו לשחק, מרה תהיה אחריהם!". נחרד כולו הבטיח האיש לצדיק שלעולם לא ישוב עוד לשחק בקלפים.

מאז היה האיש לאדם אחר. כתיקון לנשמתו ייסד חבורה לאמירת תהילים לפני תפילת שחרית. לדאבונו, התייחסו האנשים בלגלוג לחבורה זו, שרבים מחבריה היו שחקני קלפים בעבר, עד שכינו את המשתתפים בה 'משחקי הקלפים'.

כשראה זאת רבי אשר-אנשיל, התייצב בעצמו מדי בוקר לאמירת תהילים בתוך החבורה, עד שגם זקנים ונכבדי הקהל ראו בזה זכות גדולה, ומדי יום ביומו היו תופסים את מקומם לאמירת תהילים עם פשוטי העם.

כשהגיע רבי ברוך לפשיסחה, שאלו רבי בונם אם יש לו אכסניה נוחה בעיר. השיב רבי ברוך: "רבי, מי שאינו תופס מקום בשום מקום, יש לו מקום בכל מקום"

פתגם חסידי

כשהאדמה רועדת יש בית-חב"ד

האסון, חגגו בשבת האחרונה בבית-חב"ד בפרו את נס הצלתם, ואף עלו לתורה לברכת 'הגומל' והשתתפו בסעודות השבת.

זה עשרים שנה עושה הרב בלומנפלד בפרו, בהוראת הרבי מליובאוויטש. ההתחלה הייתה קשה מאוד. מים זורמים וחשמל היו מצרך נדיר.

הזוג הצעיר - הוא יליד ברזיל, היא ילידת כפר-חב"ד - קבע את ביתו הזמני במלון דירות, וכבר בשבוע הראשון לשהייתו במקום הזמין משפחה יהודית להתארח בסעודת השבת והוציא-לאור עלון יהדות. בשפה המקומית הם לא שלטו, ונעזרו בנשים מקומיות שתרגמו את העלון. מאז העלון הזה מופיע מדי שבוע להנאת 2500 בני הקהילה היהודית המקומית.

חלב ישראל ופת ישראל

עם הזמן התרחבה הפעילות לעוד ערים, כמו קוסקו (שבה מכהן כשליח הרב עופר קריפור) ואוהראז, שאלהן מגיעים מטיילים רבים. בהרבה עמל ביססו את עצמם במקום.

כיום מפעיל בית-חב"ד בפרו חנות למהדרין המוכרת, במחירים מסובסדים, מוצרים כשרים שאינם בהישג-יד: חלב כשר, שעל חליבתו מפקחים בכל שבוע, לחם מהמאפייה הכשרה היחידה במדינה ועוד.

פעילות רבה הם משקיעים בשדה החינוך. בחודשי החופשה הפעילו קייטנה לילדי הקהילה. בכל ימות השנה הם מקיימים פעילות בבתי-הספר.

יחה עם הרב שניאור זלמן בלומנפלד, שליח חב"ד בפרו, היא אחת המשימות הקשות ביותר בימים האלה. בין הרגעת הורים מודאגים, למשלוח סיוע לאזור איקה, שבו התרחשה רעידת האדמה הקשה, הוא גם נערך לחודש החגים ולאירוח עשרות מטיילים. בין לבין הוא עומד בקשר עם השלטונות ועם שגרירות ישראל במקום, שמבקשים את עזרתו במגוון עניינים. השיחה עמו נקטעת שוב ושוב.

"קצת עומס עבודה", מתנצל הרב בלומנפלד, בהיגיו דרום-אמריקני כבד, ומבקש להתמין רגע על הקו. הוא ממטיר צרור הוראות מהירות וחוזר לשיחה איתנו.

מאז יום חמישי לפני שבוע, שבו התרחשו שתי רעידות-אדמה בעיר לימה שבפרו, ובהן נהרגו ונפצעו מאות בני-אדם, הוא ורעייתו שרה אינם יודעים רגע של שקט. כמו תמיד במקרים כאלה, בית-חב"ד המקומי נהפך לצומת המידע של ההורים המודאגים. גם המטיילים משאירים שם הודעת הרגעה או מגיעים לבית-חב"ד כדי להתקשר עם ההורים.

משלוח סיוע

בעקבות האסון שיגר הרב בלומנפלד כמה משלוחות לאזור הפגוע. הן הצטרפו למטוסים של משלוחות החילוץ שיצאו לאזור. חסידי חב"ד איתרו כמה עשרות ישראלים ויהודים אמריקנים, תקועים ללא מזון, מים וחשמל, וסיפקו להם אוכל חם. עשרות מהמטיילים הישראליים, שחילצו את עצמם במקום

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

בדיקת סת"ם

שאלה: מתי חייבים למסור לבדיקה ספר-תורה, תפילין ומזוזות?

תשובה: ספר-תורה חייב בהגהה מחודשת אם נמצאו בו שלוש טעויות רצופות. מזוזה חייבת בבדיקה מן הדין כל שלוש שנים וחצי. זה גם המועד שבו יש לבדוק את התפילין. כל זה אם מוצרי הסת"ם האלה נכתבו והוגחו כדי ונשמרו בתנאים הולמים.

המהדרים במצוות (וכן מי שזקוקים לברכה מיוחדת) נוהגים לבדוק את התפילין והמזוזות אחת לשנים-עשר חודש, ומה טוב בחודש אלול. הרבי מליובאוויטש הורה לנהוג כן.

הכתב עלול להיסקד ולדהות במשך הזמן, במיוחד במזוזות ובתפילין של-ראש. בספר-תורה ישנים הדהיה מצויה מאוד. התיקון במצב זה כמעט בלתי-אפשרי, ובמקרה הטוב הוא מתקיים לתקופה קצרה בלבד.

הרב בלומנפלד בפעילות בקצב דרום-אמריקני

שליחות ללא הפוגה

לבני-הזוג בלומנפלד שבעה ילדים. עד גיל 12-13 הם לומדים עמם בבית ומשתדלים להציגם ברמה ראויה, שתבטיח שכאשר יישלחו ללמוד בניו-יורק, לא יהיה פער לימודי בנייהם ובין בני-גילם. אחת לשנה נשלחים הילדים לחודש שלם לניו-יורק, ושם הם מצטרפים לכיתות של בני-גילם ולומדים עמם.

את השיחה קוטע עוד צלצול טלפון. עוד הורים מודאגים מבקשים לברר פרטים. הרב בלומנפלד מתנצל שיש לפניו עוד עבודה רבה וממשיך בעבודת השליחות בקצב דרום-אמריקני.

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב
להזמנות ולפרסום אנא פנו:

917-892-4908

sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות
של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום ניתן לעלות ולהשתטח על
'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח
מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20
Francis Lewis Blvd. Cambria
Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545,
Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

Levi Hartman
לוי הרטמן

Office: 718-871-8282 x128
Cell: 646-335-8818
Fax: 718-633-0499

www.levifunding.com

3910 14th Ave. Brooklyn NY 11218

דובר עברית

סופר סת"ם • HaSofer

RABBI MOSHE KLEIN

משה הלוי קליין

321 Kingston Avenue
718-221-2222

www.esofer.com
A HaSofer Company